

בש"פ 405/14 - מדינת ישראל נגד יוסף רובל

בבית המשפט העליון

בש"פ 405/14

לפני: כבוד השופט ע' פוגלם

ה המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: יוסף רובל

בקשה שנייה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכוות אכיפה – מעצרם),
התשנ"ז-1996

תאריך הישיבה: כ"א בשבט התשע"ד (22.1.2014)

בשם המבקשת: עו"ד שאול כהן

בשם המשיב: עו"ד מיכאל עירוני

החלטה

לפני בקשה שנייה להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכוות אכיפה – מעצרם), התשנ"ז-1996.

1. בכתב אישום שהוגש בחודש ינואר 2013, יוחסו למשיב עבירות של ניסיון אונס, מעשים מגוננים ואיומים. על פי המתואר בכתב האישום, המשיב הגיע בשעת לילה לגן ציבורי, ניגש למתלוננת, ששהתה בגן עם חבר, ואמר לה כי

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

הוא מכירה ותבע מהחבר לדעת מה הוא עושה בחברתה. המשיב דרש לשוחח עם המתלוונת ביחידות ואמר לחבר להתרחק תוך שהוא מאים עליו. לאחר חילופי הדברים התרחק החבר, והמתלוונת נשארה עם המשיב. המשיב החל לדבר עם המתלוונת, זו ניסתה להתרחק אך המשיב נצמד אליה ודחק אותה לעבר קיר הבני. המשיב גנע בגופה של המתלוונת, הוציא את איבר מינו ממכנסיו ודרש ממנו לגעת בו. המתלוונת סירבה, בכחה וביקשה מהמשיב לעוזב אותה. המשיב סטר לה ודרש ממנו לגעת באיבר מינו, המתלוונת עשתה כן ולאחר מכן הchallenge לצעוק לעוזרה. המשיב סתם את פיה בידו ותפס אותה בחזקה, בתגובה נשכה את ידו. המשיב ניסה להפיט בכוח את המתלוונת מבגדיה, תוך שהיא נאבקת בו. המשיב הכנס את איבר מינו בין רגלייה של המתלוונת מעל הבגדים וחיכך את איבר מינו החשוף בגופה. לאחר מכן הציצה המתלוונת למשיב לעבור למקום אחר, המשיב סייר ונישק בכוח את צווארה, כאשר המתלוונת בוכה, צועקת לעוזרה והמשיב מנסה בכוח לסתום את פיה. לאחר זמן מה, הוביל המשיב את המתלוונת לאזרור אחר הבני, שם נישק אותה בכוח, ולאחר שנפללה לרצפה המשיך תוך שהוא שוכב עליה וסותם את פיה. בשלב זה חלף עובר אורח במקום, הבחן בנסיבות, ניגש למשיב, צעק עליו ודחפו. המשיב בתגובה דחף את עובר האורח וברח מהמקום. המתלוונת נותרה במקום בוכה והומרה ולאחר מכן חלقت לכיוון ביתה. המשיב חזר אל הגן, תפס אותה וניסה לגרום לו תוך הגן. המתלוונת התנדגה ונפלה, המשיב נצמד אליה, גנע בגופה, באיבר מינה ובחזה מעל הבגדים כשהוא מתעלם מכאביה ומצעוקותיה. כך המשיך עד שהבחן בחבורה נערים מתקבבת וברח מהמקום.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום, עטרה המדינה לעצור את המשיב עד תום ההליכים. בית המשפט המחויז בירושלים נעהר לבקשה, לאחר שבאת כוחו של המשיב DAO הסכימה לקיומן של ראיותلقואורה, ולאחר שהתקבל תסجيل מעצר שלילי של שירות המבחן. ביום 7.7.2013 הגיע המשיב בקשה לעיון חוזר בהחלטת בית המשפט המחויז, שבו טען לכירום בתשתיית הראייתית, וכן הציע חלופת מעצר חדשה. בתסجيل משלים שהוגש, העירין שירות המבחן כי רמת הסיכון הנש��ת מהמבחן לא פחתה, וכי הוא זקוק למסגרת סגורה, נוקשה ובעלת גבולות ברורים. על כן, שבשירות המבחן והמליץ שלא לשחררו לחלופה שהוצעה. בהמשך, הוצעה חלופה נוספת, בבית אחותו של המשיב ביישוב אדם. בית המשפט המחויז בירושלים החליט לשחרר את המשיב לחלופה זו (ההחלטה מיום 24.10.2013), בשל מספר טעמים: חלווף הזמן (תשעה חודשים הגשת כתב האישום והמעצר); ריחוק החלופה ממוקם מגורייה של המתלוונת; וההתאמת המפקחים. ערירה של המדינה על החלטה זו התקבל, והמשיב לא שוחרר בסופו של יום (ההחלטה השופטת ע' ארבל בבש"פ 7273/13 מיום 27.10.2013). צוין כי בין הוරר לבין המבחן מעצרו של המשיב בתשעים ימים נוספים לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, בהחלטתי מיום 23.10.2013 (בש"פ 7017/13). משפטו של המשיב עומד לפני סיום, לאחר שהושלים שלב ההוכחות, נשמעו סיכומי הצדדים ונקבע מועד למתן הכרעת הדין (21.3.2013).

3. משבשת יימה תקופת ההארכה שעלה הוריתי בהחלטתי מיום 23.10.2013, וטרם ניתנה הכרעת הדין, הוגשה>bkv**הבקשה שלפני**. המבקשת סבורה כי המ██וכנות הנש��ת מן המשיב היא רבה, וכי אין מקום לשחררו, מה גם שההילך העיקרי נמצא במסגרת תקופת ההארכה המבוקשת. המשיב מתנגד לבקשת וטווען לחפותו.

4. לאחר בוחינת נימוקי הבקשה, החלטתי להיעתר לה ולהורות על הארצת מעצרו של המשיב כمبرוקש. כדי如此, בבחינת בקשה להארצת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, על בית המשפט לאזן בין שני שיקולים מתחקרים – זכותו של נאשם שטרם הוגש בדיון לחירותו, ואינטרסים שעוניים השמירה על ביטחון הציבור וניהולו התקין של ההליך הפלילי (ראו: בש"פ 427/14 מדינת ישראל נ' מרזוק (22.1.2014)). במסגרת האיזון האמור, יש ליתן משקל, בין היתר, למידת המסוכנות העולה מאופי המעשים המיוחסים למי שהארצת מעצרו מתבקשת ובערו הפלילי, ומשך הזמן הצפוי להידרשות לשם סיוםו של ההליך המשפטי העיקרי.

5. על המ██וכנות הברורה והזעקה הנלמדת ממעשי העורר, עדמה בהרחבה חברותי השופטת ע' ארבל בהחלהתה בעניינו. מדובר בנאשם שנטפל לכואורה לקורבן תמים וAKERAI בגן ציבורי, והחל לבצע בה עבירות מין תוך שימוש בכוח והשנעת אימיים. גם לאחר שעובר אורח הפריע למשעים, לא הרפה המשיב ושב אל המתלוננת. لكن יש להויסף את התרשומות שירות המבחן, שלא בא בהמלצתה על שחרור המשיב לחלופת מעצר, המלמדת אף היא על רמת סיכון גבוהה. מנגד, כפי שציינו הצדדים בדיון שהתקיים לפני, ההליך העיקרי נמצא בשרותה الأخيرة, ונקבע מועד במסגרת תקופת ההארכה המבוקשת למתן הכרעת הדיון. בנסיבות אלה, נוטה הCPF לטובת הארכת מעצרו של המשיב כمبرקש.

מעצרו של המשיב יוארך אפוא בתשעים ימים נוספים החל מיום 27.1.2014, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 13-01-60804 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"א בשבט התשע"ד (22.1.2014).

שפט